În întîmpinarea lui 7 Noiembrie

Numeroase acțiuni sportive în regiunea Stalin

Tineretul din regiunea Stalin, animat de dorința de a întîmpina a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie prin noi realizări în toate domeniile, va participa în cinstea măreței sărbători a proletariatului mondial și la o serie de manifestări sportive. Intr-o recentă ședință la care au luat parte organele locale ale C.C.F.S., U.T.M. și A.R.L.U.S. a fost pus la punct un vast plan de acțiune în acest sens.

Una dintre manifestațiile care se vor bucura de toată atenția va fi Ștafeta Prieteniei Romîno-Sovietice, ale cărei etape se vor desfășura între 13 și 28 octombrie. Pînă la 20 ale lunii în curs va fi etapa intercolective și intercomune. Intre 20 și 24 ștafetele vor sosi la centrele de raion, iar în ziua de 25 ele vor sosi în reședința regiunii, unde vor întîlni și pe tinerii purtători ai mesajelor tineretului din regiunile Ploești și Pitești. La 28 octombrie, ștafeta va pleca spre Tg. Mureș.

Perioada Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice va prilejui o serie de manifestații sportive, dintre care menționăm: faza regională a crosului „Să întîmpinăm 7 Noiembrie" la 20 octombrie, în Poiana Stalin; un concurs dotat cu „Cupa Prieteniei", oferită de A.R.L.U.S., care va fi cîștigată de colectivul ce va totaliza cel mai bun punctaj în întrecerile de volei, atletism, tenis de masă și tir; un concurs între raioanele Sighișoara și Mediaș la box, handbal, atletism, volei și baschet; numeroase întreceri pentru cucerirea însignei de atlet și a insignei G.M.A.

Paralel cu activitatea sportivă, organizarea unei expoziții de fotografii sportive, a unei vitrine cu aspecte din sportul sovietic și a unui ciclu de conferințe va întregi programul tinerilor sportivi din regiunea Stalin, dornici să întîmpine cu cinste sărbătorirea a 40 de ani de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

AL. DINCĂ
corespondent regional

Cîteva probleme legate de comportarea reprezentativei naționale de fotbal

După meciul de fotbal dintre reprezentativele Romîniei și Iugoslaviei, disputat în cadrul preliminariilor campionatului mondial, se discută pe larg în presă o serie de aspecte legate de comportarea nesatisfăcătoare a echipei noastre naționale. Faptul în sine este pozitiv și sîntem întru totul de acord cu ziarul „Scînteia", care într-un mic articol publicat ieri, arată: „Nu poate încăpea îndoială că desfășurarea unei discuții largi, dusă pe baze principiale, care să abordeze asemenea probleme în profunzime, cu responsabilitate și într-un spirit constructiv va sluji la progresul fotbalului nostru — sport atît de îndrăgit de masele oamenilor muncii".

In cele de mai jos vom încerca să urmăm îndemnul „Scînteii", în scopul de a aduce și noi o modestă contribuție la lămurirea unor probleme importante pentru progresul fotbalului nostru.

Jocul echipei Romîniei nu a putut mulțumi nici pe spectatori, nici pe specialiști. Doar în ultimele 35 minute de joc echipa noastră s-a apropiat de adevăratele ei posibilități. Dar în restul de 55 minute? Așa cum s-a mai arătat — în ziarul nostru și în toate celelalte — majoritatea jucătorilor nu au corespuns. De ce? Răspunsul la această întrebare are o importanță deosebită, de el depinzînd ansamblul măsurilor ce urmează a fi luate pentru remedierea situației.

După părerea noastră, răspunsul just se poate da îmbrățișînd următoarele aspecte:

a) felul în care jucătorii, în general, și cei fruntași în special sînt pregătiți la colectivele în care activează;

b) felul cum s-a desfășurat munca membrilor comisiei de selecție și a antrenorilor lotului;

c) indicațiile tactice date de antrenori și felul cum jucătorii le-au respectat în meci.

Și acum să luăm la rînd aceste aspecte.

Este la mintea cricui că o echipă reprezentativă, cuprinzînd cei mai buni jucători într-o anumită perioadă, este rezultanta directă a felului în care au fost pregătiți acești jucători în echipele din care provin. Or, așa cum a mai fost arătat în ziarul nostru, pregătirea jucătorilor în colective lasă foarte mult de dorit. Jucători de valoarea lui Apolzan, Bone, Constantin, Nicușor, Ene I, Neacșu ș.a. s-au prezentat în perioada muncii de selecționare în formă necorespunzătoare. Firește, vina pentru această gravă situație nu aparține numai antrenorilor echipelor respective. Ea revine în egală măsură tovarășilor din conducerea secțiilor și chiar colectivelor din care fac parte jucătorii citați. Fără îndoială că situația gravă la care s-a ajuns este și rezultatul lipsurilor constatate în munca Direcției de fotbal din CCFS și îndeosebi a antrenorilor de stat, care, sezisînd la timp greșelile, ar fi trebuit să găsească mijloacele necesare pentru remedierea situației.

In mod evident se impune concluzia că Biroul comisiei centrale, Direcția de fotbal, conducătorii și antrenorii echipelor din categoria A și chiar B trebuie să ia toate măsurile ce se impun pentru ca procesul de instruire-antrenament să se desfășoare la un nivel superior, la nivelul necesar intereselor naționale și nu îngustelor interese de club. Trebuie să se înțeleagă o dată pentru totdeauna că nu este totul să obții cele două puncte în clasament, ci să le obții printr-un joc modern, spectaculos, ca rezultat al comportării cît mai bune a întregii echipe. De asemenea, este cazul să se priceapă de toți că victoria într-un meci internațional între două echipe de colectiv este importantă, dar și mai prețioasă este victoria echipei naționale. Iată un obiectiv dintre cele mai importante și care trebuie neapărat realizat!

Este drept că comisia de selecție a dovedit lipsuri în activitatea sa. Jucători buni din țară (Serfőző, Oprea, Hașoti, Paul Popescu ș.a.) nu au fost urmăriți cu destulă atenție, deși unii dintre aceștia au fost încercați într-un singur meci în lot. Dar chiar și cel mai bun selecționer din lume nu poate alcătui o echipă bună cu jucători slab pregătiți. Așa s-a făcut că, în loc de a se ocupa de omogenizarea echipei A, de pildă, antrenorii au trebuit să depună multe strădanii pentru a îmbunătăți forma lui Apolzan, Bone și alții, iar la unii jucători (Nicușor, Constantin) au trebuit chiar să renunțe.

Sîntem de părere că antrenorii au greșit atunci cînd, deși și-au dat seama la timp că Constantin nu corespunde, l-au menținut prea mult în echipă și nu au insistat să fie adus din vreme Petschowski. Ei s-au menținut prea mult pe principiul de a folosi aceeași echipă din ultimele 3 meciuri (aceea care a jucat cu Belgia, U.R.S.S. și Grecia), deși era evident că unii jucători nu corespund. Renunțînd-se tîrziu la Constantin, a întîrziat și introducerea lui Ene II, pînă atunci fiind folosit ca aripă dreaptă Cacoveanu. De asemenea, ne alăturăm celor care socotesc neinspirată folosirea lui V. Anghel pe un post în care nu joacă de obicei. Fără îndoială că aceste lipsuri în alcătuirea înaintării reprezentativei noastre au contribuit și ele la comportarea slabă a echipei.

Privitor la indicațiile tactice date echipei de către colectivul de antrenori, ne surprinde afirmația făcută de A. Neagu în ziarul „Informația Bucureștiului". Știam precis înaintea meciului (și am verificat ulterior acest lucru) că nu s-au dat jucătorilor indicații de a juca defensiv. Ceea ce era și firesc. A. Neagu arată, de altfel, că „Bone a fost situat puțin mai înaintea" lui Călinoiu. Intrucît schița publicată în ziarul „Informația Bucureștiului" nu este reală, ne-am adresat antrenorilor Gh. Popescu și Em. Vogl, care au desenat schița de mai sus. Din această schiță reiese cu prisosință că jucătorii noștri au primit dispoziții clare de a se așeza pe teren în raport direct și nemijlocit cu tactica adversarului. Știindu-se că iugoslavii atacă în 4 înaintași, Călinoiu (C) a fost retras spre linia de fund pentru a-l păzi pe Mutici; Bone (B) a primit sarcina de a se ocupa de Mitici care a jucat retras în spatele atacanților săi, iar Petschowski urma să facă legătura între apărare și atac. Aceste dispoziții au fost date pentru situația cînd atacau adversarii. Pentru perioadele de ofensivă Petschowski urma să reintre în atac secondat de Bone și la nevoie de Călinoiu (așa cum au acționat de repetate ori în perioada noastră de dominare).

Așa fiind, este evident că indicațiile date au fost juste și că nu se poate imputa nimic antrenorilor în această privință.

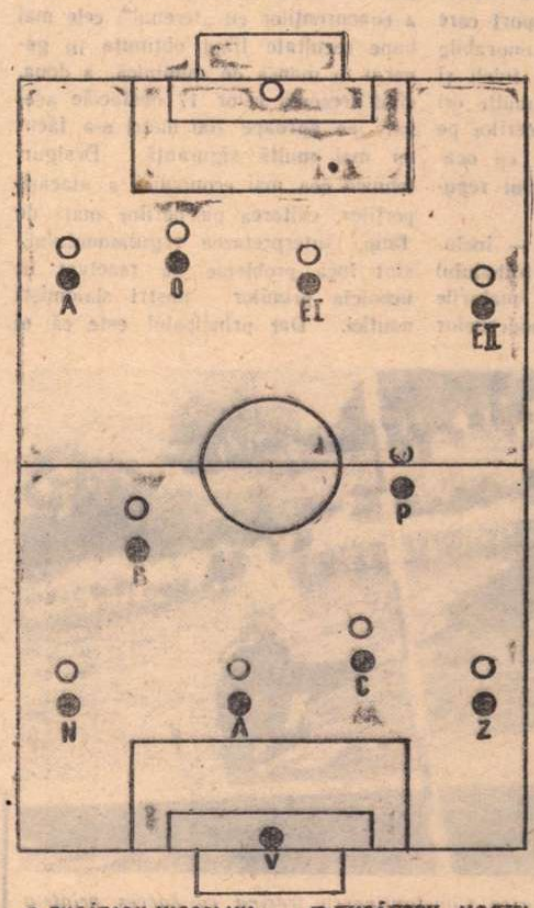

○ JUCĂTORII IUGOSLAVI ● JUCĂTORII NOȘTRI

Ce s-a întîmplat însă pe teren? Așa cum a putut vedea orice spectator (și nu numai specialiștii) o mare parte dintre jucătorii noștri au fost stăpîniți de o emoție atît de paralizantă încît au jucat prost, făcînd elementare greșeli tehnice (Bone, Călinoiu, Ene I, ambele aripi și chiar experimentatul Ozon). Bone în repriza I nu a putut împiedica de fel mișcarea și jocul creator al lui Mitici. De aici a rezultat dominarea iugoslavilor și lupta grea a apărării noastre. In a II-a repriză situația s-a îmbunătățit, Bone jucînd mult mai bine.

Nimeni nu poate fi mulțumit de eficacitatea atacului nostru; aceasta rămînînd o problemă căreia toți antrenorii noștri trebuie să-i acorde o deosebită atenție. Tot astfel, după cum a subliniat și ziarul „Scînteia" în articolul de marți, nu li se mai poate admite jucătorilor noștri fruntași o asemenea emotivitate, încît să joace de parcă ar avea plumb în picioare. Știm că rezolvarea acestei probleme este mai anevoioasă, dar trebuie să se găsească soluții corespunzătoare.

A. Neagu afirmă că și în jocul de la Moscova indicațiile ar fi fost greșite. Nu putem fi de acord cu aceasta, știut fiind că echipa noastră venea la Moscova după o înfrîngere neașteptată în Belgia și, normal, față de valoarea echipei sovietice trebuiau luate mai întîi măsuri de apărare. In a doua repriză, situația a arătat că se poate trece la atac și așa s-a și făcut. Dar autorul articolului din „Informația Bucureștiului" s-a arătat și atunci nemulțumit de jocul echipei noastre, afirmînd că, rezultatul s-ar datora faptului că jucătorii sovietici ar fi jucat sub posibilități, deși nu i-a văzut jucînd niciodată pînă atunci.

In articolul de miercuri, A. Neagu se ridică pe bună dreptate împotriva „răului obicei de a verifica echipa națională în compania unor adversari neînsemnați". Știm că de astă dată s-au depus străduințe să fie aduse echipe mai bune și că s-a recurs la echipa Szeged în extremis. Dar pe viitor lucrul trebuie planificat din vreme, în așa fel încît să putem avea adversari cît mai puternici.

Se discută de mult problema: comisie de selecție sau selecționer unic? Personal sînt pentru selecționer unic. Dar, de dragul unui argument nu se poate admite nimănui (cu atît mai puțin unui ziarist) să nu spună adevărul. Exemplul dat în „Informația Bucureștiului" cu pretinsa „consultare a antrenorilor, Direcției și conducerii CCFS-ului", este neadevărat. De fapt, schimbarea la nevoie a lui Ene I cu Ene II se hotărîse înainte de meci. In nici un caz nu era nevoie de avizul conducerii Direcției de fotbal și al conducerii CCFS-ului pentru o astfel de măsură. Și nici nu-i adevărat că s-a cerut acest aviz. De asemenea, nu este exact că „în majoritatea țărilor cu fotbal dezvoltat" s-ar fi adoptat soluția răspunderii unice. In R.P. Ungară, Anglia, U.R.S.S., R.P.F. Iugoslavia (în ultima vreme), Italia și în alte țări funcționează comisii de selecție. Este drept că în Spania și R.F. Germană, de pildă, sînt selecționeri unici. Rezultatele obținute însă în ultimii ani de echipele naționale ale acestor țări nu pledează în nici un caz în favoarea formulei selecționerului unic.

Pentru meciurile cu Grecia și Iugoslavia se impune modificarea echipei. Să se caute titulari pe posturile respective, renunțîndu-se la încercări hazardate. Mai este timp, atît pentru modificarea echipei, cît și pentru buna ei pregătire.

„Discuțiile largi în presa sportivă nu pot decît să ajute fotbalului", dar cu condiția ca ele să fie făcute la un nivel principial, respectîndu-se adevărul și pe baza unei temeinice documentări. Este cu totul deplasat să etichetezi ca „sugrumare a criticii" orice părere contrarie celei proprii, așa cum face redactorul ziarului „Informația Bucureștiului". Astfel de invective „nu servesc progresului fotbalului nostru", așa cum nu-i poate servi nici goana după senzațional și originalitate cu orice preț, care, din păcate, caracterizează multe din articolele acestui redactor.

Ziarul nostru se va strădui, păstrînd sobrietatea și ponderea necesară, să contribuie din răsputeri la progresul fotbalului ca și al celorlalte discipline sportive în patria noastră.

TICU SIMION

Salut călduros petroliștilor de ziua lor

Poporul nostru muncitor sărbătorește mîine „Ziua Petrolistului", ziua vrednicilor fii ai patriei care, de un secol, zmulg pămîntului „aurul negru". Ei trudesc de un secol, dar adevărata răsplată a muncii lor, recunoașterea deplină a meritelor lor în înflorirea economiei naționale n-au primit-o petroliștii decît în anii puterii populare care a luat pentru totdeauna de pe umerii lor jugul greu al exploatării capitaliste.

Alături de întregul popor, tineretul sportiv care-i iubește și îi apreciază pe sportivii din reprezentativele petroliștilor (în fotografie: aspect dintr-o întîlnire a echipei petroliștilor din Ploești cu C.C.A.) le transmite tuturor celor ce extrag și prelucrează aurul negru cele mai sincere urări de prosperitate.

Premierea regiunilor fruntașe în organizarea Spartachiadei de vară

In prezența a numeroși activiști sportivi din Capitală și provincie, a avut loc ieri la sediul C.C.F.S./C.M., analiza organizării și desfășurării celei de a II-a ediții a Spartachiadei de vară a tineretului. Raportul a fost prezentat de tov. **Mihai Rob**, din comisia centrală de organizare a Spartachiadei de vară. După ce a arătat caracterul larg pe care l-a îmbrățișat această competiție — organizată în cinstea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova, — vorbitorul a subliniat că ediția din acest an a Spartachiadei de vară a impulsionat în mod deosebit tineretul din țara noastră atît la trecerea normelor G.M.A. cît și la acțiunea de reamenajare și construire a numeroase baze sportive. Vorbitorul a arătat, în continuare, faptul că Spartachiada de vară s-a ridicat în acest an la un nivel tehnic superior și a dat posibilitatea să fie relevate numeroase elemente de talent, care — bine îndrumate — sînt oricînd susceptibile de progres. In concluzia raportului său, vorbitorul a enunțat o serie de măsuri de care va trebui să se țină seama la viitoarea ediție a Spartachiadei de vară, pentru ca succesul competiției să fie și mai mare. A urmat apoi premierea regiunilor fruntașe în organizarea și participarea la competiție.

Premiul I a fost acordat regiunii Baia Mare, iar premiile II și III regiunilor Hunedoara și Oradea.

Regiunii U.T.M. Baia Mare i s-a decernat fanionul C.C. al U.T.M. pentru cea mai bună mobilizare a tineretului la Spartachiada de vară.